

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 4 dyrektywy 2003/59/WE ⁽¹⁾ sprzeciwiają się uregulowaniom krajowym, które ustanawiają dodatkowe warunki dotyczące zwolnienia z wymogu uzyskania wstępnej kwalifikacji przez kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób.

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 226, s. 4.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hessisches
Landesarbeitsgericht (Niemcy) w dniu 24 sierpnia 2015 r. – Jürgen Webb-Sämann/Christopher
Seagon (syndyk masy upadłościowej Baumarkt Praktiker DIY GmbH)**

(Sprawa C-454/15)

(2015/C 389/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hessisches Landesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Jürgen Webb-Sämann

Strona pozwana: Christopher Seagon (syndyk masy upadłościowej Baumarkt Praktiker DIY GmbH).

Pytania prejudycjalne

Czy krajowa wykładnia przepisów, zgodnie z którą wymagalne roszczenia z tytułu wynagrodzenia pozostawione pracodawcy w depozycie w celu ich zapłaty w danym terminie do kasy emerytalnej, które nie zostały przez tego pracodawcę wpłacone na odrębne konto i z tego względu nie podlegały pod prawo wyłączenia zgodnie z § 47 Insolvenzordnung (niemiecka ustawa o upadłości), stanowi naruszenie art. 8 dyrektywy 2008/94/WE ⁽¹⁾ wzgl. pozostałego prawa Unii?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy, Dz.U. L 283, s. 36.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin
(Niemcy) w dniu 28 sierpnia 2015 r. – BASF SE/Republika Federalna Niemiec**

(Sprawa C-456/15)

(2015/C 389/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BASF SE

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

1. Czy decyzja 2013/448/UE⁽¹⁾ jest nieważna i narusza cele dyrektywy 2003/87/WE w zakresie, w jakim w decyzji tej ustalono jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący w taki sposób, że przy obliczaniu maksymalnej rocznej liczby uprawnień przewidzianej w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE (limitu narzuconego przemysłowi) nie uwzględniono emisji gazów odlotowych, które są wykorzystywane do wytwarzania energii elektrycznej oraz emisji, które przypadają na wytwarzanie ciepła w kogeneracji?
2. Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza cele dyrektywy 2003/87/WE w zakresie, w jakim stwarza ona asymetrię, wykluczając z podstawy obliczenia przewidzianej w art. 10a ust. 5 lit. a) i b) emisje związane ze spalaniem gazów odlotowych oraz z ciepłem wytworzonym w kogeneracji, podczas gdy dają one prawo do przydziału bezpłatnych uprawnień zgodnie z art. 10a ust. 1 i art. 10a ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE oraz zgodnie z decyzją 2011/278/UE⁽²⁾ w przypadku instalacji, która nie podlega przepisom art. 10a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE?
3. Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza cele dyrektywy 2003/87/WE w zakresie, w jakim w decyzji tej ustalono jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący w taki sposób, że przy obliczaniu maksymalnej rocznej liczby uprawnień przewidzianej w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE (limitu narzuconego przemysłowi) nie uwzględniono instalacji, które zostały objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji dopiero w drugim okresie handlowym oraz instalacji, które zostały włączone do tego systemu na podstawie opcji („opt in”)?
4. Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza cele dyrektywy 2003/87/WE w zakresie, w jakim w decyzji tej ustalono jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący w taki sposób, że przy obliczaniu maksymalnej rocznej liczby uprawnień przewidzianej w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE (limitu narzuconego przemysłowi) odliczono emisje instalacji, które były zamknięte do dnia 30 czerwca 2011 r., podczas gdy nie uwzględniono emisji instalacji, które zostały uruchomione dopiero w drugim okresie handlowym?
5. Czy decyzja 2013/448/UE jest nieważna i narusza przyświecającą państwu prawa zasadę dobrej administracji ustanowioną w art. 298 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim w decyzji tej ustalono jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący, ponieważ obliczanie współczynnika korygującego nie zostało podane do wiadomości?

⁽¹⁾ 2013/448/UE: decyzja Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotycząca krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 240, s. 27.

⁽²⁾ 2011/278/UE: decyzja Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [notyfikowana jako dokument nr C(2011) 2772], Dz.U. L 130, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 28 sierpnia 2015 r. – Schaefer Kalk GmbH & Co. KG/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-460/15)

(2015/C 389/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin.